

[Landbrugsministeren.]

ministeriet, som nu har meddelt mig, at man i Kirkeministeriet administrativt uden Forhøjelse af Kirkeskatten kan imødekomme dette Krav fra Præstegaardsforpagterne, saaledes at de kan faa en Hjælp i Lighed med andre Forpagtere, uden at man behøver at fravige den i Loven om Landbrugsejendomme angivne Grænse.

Endelig foreslaas det, at det Beløb, der ved de Begrænsninger, jeg har nævnt, spares i de 30 Mill. Kr., uddeles som et Tillæg til Procenten til de mindre Landbrugere, hvis Ejendommens Jordværdi ikke overstiger 8 000 Kr. Dette foreslaas, som jeg allerede har nævnt, fordi Krisen er skærpet for de mindre Landbrug og lettet i nogen Grad for de større. Derfor mener jeg det berettiget, at det Beløb, man sparer opadtil, bruges som et Tillæg nedadtil, og det foreslaas gjort paa den Maade, at naar man har foretaget Uddelingen for April Kvartal og set Resultatet af Begrænsningerne, saa man kan beregne, hvor stort et Beløb der er tilbage, saa udbetales dette i Juli Kvartal som et ekstra Tillæg til de Husmænd, hvis Ejendomme ikke er over 8 000 Kr. i Jordværdi. Derved er man sikker paa at holde sig indenfor Lovens Ramme og ikke komme ud over det Beløb, som er stillet til Raadighed efter det foreliggende Forslag.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det foreliggende Forslag, idet jeg tror, at Forslaget, som det er opbygget her, er tilfredsstillende, og idet jeg er sikker paa, at det vil bidrage i høj Grad til, at man ogsaa i det kommende Halvaar kan holde Produktionen oppe, og at man ved disse Foranstaltninger i nogen Grad kan være med til at styrke de offentlige Institutioner og i høj Grad være med til at bevare Hjemmene for en Række af de mest kriseramte, men dygtige Landmænd, der findes ude omkring. Derfor vil jeg meget gerne anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie og Vedtagelse.

Finansministeren (Bramsnes): Jeg har ved tidligere Lejligheder her i Tinget og ogsaa udenfor Tinget udtalt, at der fra Regeringens Side vilde blive forelagt de nødvendige Love til Fremskaffelse af Indtægter til Dækning af de Udgifter, som Kriselovene medførte, og at man endvidere ogsaa vilde fremsætte Forslag af forskellig Art, som kunde medføre, at Finansloven for det kommende Aar kunde siges at balancere, for saa vidt som dette er muligt i saa usikre

Tider som de nuværende; det skulde i hvert Fald være saadan, at ingen skulde kunne bebrejde hverken Rigsdag eller Regering noget med Hensyn til disse Ting paa det Tidspunkt, da Finansloven skulde vedtages.

Jeg vil nu her dele dette Problem i to Dele, nemlig dels Spørgsmaalet om Dækning af Udgifter, foranlediget ved vor Kriselovgivning, dels Dækning af Udgifter, der vedrører Finansloven, som den foreligger i Øjeblikket.

Med Hensyn til Udgifter, som Kriselovgivningen foranlediger, er der jo netop nu forelagt for det høje Folketing et Forslag om en Fortsættelse af den Krisehjælp til Landbrugerne, der blev vedtaget i Efteraaret, et Forslag, som forudsættes at medføre en Udgift paa 18 Mill. Kr. Men dernæst er der de Kriselovforslag, som Rigsdagen behandler, og som indeholder Forslag om Hjælp til arbejdsløse, en Fortsættelse af den Lovgivning, som blev vedtaget i Efteraaret. Dette Forslag om fortsat Hjælp til arbejdsløse sammen med de Udgifter, der følger af det Forslag, der blev vedtaget i Efteraaret, Udgifter, som skal afholdes i næste Finansaar, da det er Refusionsudgifter, vil for Staten medføre en samlet Udgift paa 7 Mill. Kr.

Yderligere forhandles der jo i Rigsdagen om et Forslag om Ændring i den gældende Arbejdsløshedslov, og jeg forstaa, at der i det væsentlige er opnaaet Enighed derom, eller at der i hvert Fald er Mulighed for en Gennemførelse af dette Lovforslag i Forbindelse med Oprettelsen af Krisekasser for de enkelte Arbejdsløsheds-kasser, saaledes som dette Krav gentagne Gange er formuleret fra konservativ Side her i Rigsdagen.

For saa vidt disse Lovforslag — altsaa Arbejdsløshedsloven i den Skikkelse, hvori den er forelagt, eller i hvert Fald væsentlig i den Skikkelse, og det særlige Forslag om Oprettelse af Krisekasser — bliver vedtaget, vil der til disse to Foranstaltninger udkræves i alt 10 Mill. Kr., hvoraf de 8 Mill. Kr. vil medgaa til Oprettelse af Krisekasser, til Etableringshjælp, som man vistnok kalder det. Jeg gaar derfor ud fra, at der hertil skal anvendes 10 Mill. Kr.; og dertil kommer de 7 Mill. Kr., som skal anvendes til de Forslag om fortsat Hjælp, som foreligger, saaledes at det i alt bliver 17 Mill. Kr., som skal dækkes som Følge af de Forslag, der foreligger om Hjælp til arbejdsløse.

I alt bliver det altsaa 35 Mill. Kr.,